Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К.358/21
05.05.2025. године
ВЕЛИКА ПЛАНА

ИНФОРМАТИЧАРУ ОВОГ СУДА

Налаже Вам се да Рајковић Михајлу из Михајловца улица Војске Југославије број 30 истакнете пресуду Вишег суда у Смедереву Кж1.82/24 од 12.06.2024. преко интернет странице суда.

Прилог; пресуда Кж1.82/24 од 12.06.2024 .

Судија
Утљеша Мачак

РЕПУБЛИКА СРБИЈА ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ VIII ВЕЛИКА ПЛАНА

ОСНОВНИ СУД
У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
15. 04. 2025
ПРИМЉЕНО

Република Србија
ВИШИ СУД У СМЕДЕРЕВУ
Број: Кж1 82/24
Датум: 12.06.2024. године
С м е д е р е в о

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Смедереву, као другостепени, у већу састављеном од вршиоца функције председника суда - судије Слађане Бојковић, као председника већа и судија Драгослава Милановића и Дејана Ђорђевића, као чланова већа, са записничарем Даницом Живановић, у кривичном предмету окривљеног Перице Ђорђевића из Смедеревске Паланке, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика, одлучујући о жалбама окривљеног и браниоца окривљеног, адвоката Зорана Јовичића из Смедеревске Паланке, изјављеним против пресуде Основног суда у Великој Плани К 358/21 од 26.03.2024. године, на седници већа одржаној 12.06.2024. године, а након прибављеног предлога Вишег јавног тужилаштва у Смедереву, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе окривљеног Перице Ђорђевића из Смедеревске Паланке и његовог браниоца, адвоката Зорана Јовичића из Смедеревске Паланке, а пресуда Основног суда у Великој Плани К 358/21 од 26.03.2024. године **ПОТВРЂУЈЕ.**

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Великој Плани К 358/21 од 26.03.2024. године окривљени Перица Ђорђевић из Смедеревске Паланке оглашен је кривим за извршење кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика и изречена му је условна осуда, којом је утврђена казна затвора у трајању од 5 (пет) месеци са роком проверавања од једне године од дана правоснажности пресуде.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 27.979,00 динара и на име паушала износ од 5.000,00 динара, као и Основном јавном тужилаштву у Великој Плани на име трошкова кривичног поступка износ од 51.372,52 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Оштећени су за остваривање имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак.

Против наведене пресуде жалбу су благовремено изјавили сам окривљени, као и његов бранилац, адвокат Зоран Јовичић из Смедеревске Паланке, обојица из свих законских разлога, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да се иста преиначи тако што би се донела ослобађајућа пресуда - што је алтернативни предлог браниоца.

Јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Смедереву, у свом поднеску КТЖ бр. 74/24 од 03.06.2024. године, предложио је да се жалбе одбију као неосноване, а побијана пресуда потврди.

Виши суд у Смедереву, као другостепени, одржао је седницу већа, размотрио је целокупне списе предмета - заједно са побијаном одлуком и то у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, у смислу одредбе члана 451. став 1. Законика о кривичном поступку, па је нашао:

- жалбе су неосноване.

Неосновано се жалбом браниоца окривљеног наводи да је побијана одлука донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. Законика о кривичном поступку јер иста садржи разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, који су јасни и непротивречни, како изреци тако и међусобно, а о чињеницама које су предмет доказивања не постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима одлуке о садржини исправа или записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа или записника, због чега је било могуће испитати њену законитост и правилност.

Несагласности између записника о увиђају и скице лица места, сачињених приликом увиђаја од стране овлашћених службених лица полиције, иако постоје нису од утицаја на правилност утврђеног чињеничног стања, па самим тим и не представљају битну повреду у смислу законских одредби, јер су сви егзактни параметри битни за одлуку правилно утврђени, па као такви нису довели до погрешних закључака првостепеног суда. Ово као неспорно произилази из налаза и мишљења вештака саобраћајне струке Ненада Младеновића од 11.10.2023. године, који је истакао да - с обзиром да је положај возила окривљеног на скици незгоде димензионисан у односу на везну тачку, то што је возило окривљеног уцртано на пешачком прелазу не значи да је зауставни положај возила погрешно унет, већ да је положај пешачког прелаза погрешно нацртан. Навео је такође и да то није у вези са током предметне незгоде, те да би могло имати везе само са незгодом у којој би учествовали пешаци, што у конкретној ситуацији није случај.

Такође се неосновано жалбом истиче да се првостепени суд у побијаној пресуди није бавио пропустима у вожњи оштећеног Михајла Рајковића, јер се првостепени суд у образложењу побијане одлуке у више наврата осврнуо и на недозвољену брзину кретања возила оштећеног и правилно закључио, пре свега на основу налаза и мишљења, као и исказа вештака Младеновића са главног претреса, да брзина кретања возила оштећеног није у директној узрочнопоследичној вези са наступањем предметне

саобраћајне незгоде, већ непридржавање саобраћајних прописа од стране окривљеног, чији пропуст у конкретном случају представља узрок наступања саобраћајне незгоде.

Надаље, нејасно је - а имајући у виду одбрану самог окривљеног као и његове жалбене наводе, да је у моменту када је он - окривљени, предузео радњу скретања оштећени за њега био невидљив, како је био доведен у заблуду да ће оштећени скренути у лево тиме што се кретао левом коловозном траком, када га он није видео, односно био му је невидљив. Из овога очигледно произилази правилност оцене првостепеног суда да је таква одбрана окривљеног дата у циљу избегавања кривице.

То произилази и из налаза стручног саветника Драгољуба Ђорђевића од 12.03.2023. године, конкретно фотографија које је он апострофирао као оне које се односе на моменте од значаја за наступање предметне саобраћајне незгоде. При томе се мисли на фотографије број 3, 4, 5 и 6.

Пре свега, увидом у наведене фотографије, као и фотодокументацију сачињену од стране овлашћених службених лица Полицијске станице Смедеревска Паланка од 09.03.2021. године, несумњиво се утврђује да је Булевар Краља Петра I дугачка, права, прегледна улица, тако да омогућава, нарочито при условима који су констатовани записником о увиђају саобраћајне незгоде - дан, ведро време, суво и чисто, асфалт раван и без оштећења, учесницима у саобраћају прегледност на велику даљину, тако да се никако не може прихватити одбрана окривљеног да није могао да уочи возило оштећеног које му се креће у сусрет, односно - како и у жалби истиче, да се уверио да из супротног смера, у супротној траци, нема никаквих возила, због чега је започео скретање у лево без заустављања, а потом чуо буку и видео возило које му се ниоткуд појавило из леве траке и преусмерава се у десну.

Претходно описана ситуација, имајући у виду лице места, констатовано записником о увиђају и фотодокументацијом, уз анализиран видео запис - снимак, потпуно је немогућа, јер се види, из сваког од поменутих доказа, да је окривљени - да је урадио оно што сам каже, односно уверио се да нема возила из супротног смера, морао да види долазеће возило оштећеног и да га у складу са одредбом члана 47. став 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима пропусти, јер се радило о возилу које је долазило са његове десне стране на раскрсници на којој првенство пролаза није било регулисано на други начин. Разлози за поступање окривљеног супротно наведеној одредби, како и првостепени суд правилно утврђује, могу бити разни - непажња или лоша процена саобраћајне ситуације, што није од значаја. Оно што је битно је да није учинио оно што је био дужан - да пропусти возило оштећеног, због чега је на десној коловозној траци Булевара Краља Петра I, којом су се кретала оба учесника саобраћајне незгоде, возило којим је управљао оштећени чеоним левим крајем контактирало предњу десну бочну страну возила којим је управљао окривљени. При томе је возило којим је управљао окривљени на сударну позицију доспело скретањем у лево, док је возило оштећеног на сударну позицију доспело праволинијским кретањем. Другим речима, у конкретној саобраћајној ситуацији, предност у раскрсници је имало возило оштећеног, тако да је окривљени своје кретање морао да уподоби кретању оштећеног, а не обрнуто. Окривљени је довео у заблуду оштећеног, а не обрнуто, јер је оштећени имао основа да претпостави да ће га окривљени у складу са саобраћајним прописима пропустити.

Дакле, правилан је закључак првостепеног суда да је пропуст који је довео до настанка саобраћајне незгоде учинио окривљени јер, ако окривљени није видео оштећеног одакле му претпоставка да ће да скрене лево, а ако га је видео, то је морао да види на довољној удаљености при констатованим условима саобраћаја у време дешавања незгоде, па с обзиром да се оштећени кретао великом брзином, не мењајући правац, нити укључујући показиваче правца, лоше проценио саобраћајну ситуацију и наставио са сретањем у лево противно одредби члана 47. став 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Што се тиче билборда које помиње окривљени, сем што то није потврђено ниједним од поменутих доказа - између осталог, увидом у фотодокументацију од 09.03.2021. године ни на једној од фотографија се не може уочити било каква препрека која онемогућава окривљеног да сагледа саобраћајну ситуацију, ради се о околности без значаја за доношење одлуке, јер би у ситуацији да су билборди заиста били ту и отежавали сагледавање саобраћајне ситуације, окривљени био дужан да са још већом пажњом спроведе радњу скретања у лево односно, да не предузима било коју радњу у саобраћају ако се претходно није уверио да може да је обави безбедно. Окривљени то, имајући у виду утврђено чињенично стање, није учинио. Јер, да се претходно уверио, морао би да види да из супротног смера долази возило са правом првенства које је дужан да пропусти. Као што је већ наведено, између осталог и из фотографија садржаних у налазу стручног саветника произилази да није постојала никаква препрека која би ометала прегледност. Да је заиста обратио пажњу и уверио се, окривљени је морао да запази долазеће возило оштећеног, без обзира на његову брзину кретања, те морао да га пропусти и тек онда радњу скретања обави безбедно. Из ових истих фотографија види се да и налажење првостепеног суда да је возило оштећеног недалеко пре раскрснице обилазило заустављено-- паркирано возило није претпоставка, већ чињеница, што жалбене наводе и у овом делу чини неоснованим.

То произилази и из допуне налаза вештака Младеновића од 11.10.2023. године, који је између осталог навео да је анализом видео снимка утврдио да је пре раскрснице са улицом Змај Јовином оштећени вршио обилажење паркираног возила марке Alfa Romeo 147 коришћењем леве саобраћајне траке, а затим се враћао на десну траку, тако да се у позицији преласка возила оштећеног преко пешачког прелаза подужна оса возила налазила у близини средине коловозне траке, што је документовано и фотографијом, а што је супротно наводима одбране окривљеног да се оштећени кретао левом траком.

У складу са претходно наведеним, наводи одбране окривљеног да се све време кретао, без заустављања, јер и није имао обавезу да заустављa своје возило, говоре супротно његовим наводима да је гледао, те да се уверио да може безбедно да изврши скретање у лево. Континуирано кретање само указује на то да није са довољно пажње извршио радњу скретања. Да је стао и погледао видео би возило оштећеног које је задржавало правац и смер кретања, а он је - управо супротно, наставио да се креће, чиме је и довео до опасне ситуације, која је исходовала предметним последицама, што и произилази, а како правилно првостепени суд утврђује, из мишљења и налаза вештака Младеновића.

Чињеница је, а која произилази из свих доказа у предмету, да је окривљени својим возилом и доласком у сударну позицију заузимао обе траке - и десну којом је требало да прође оштећени и у којој је и дошло до контакта, па је у таквој ситуацији

јасан приоритет у радњама окривљеног, који је требало да заустави своје возило и да оштећеном уступи првенство пролаза у складу са цитираном одредбом. Није било на оштећеном да претпоставља шта ће учинити окривљени, те да у складу са тим има обавезу кочења, што чини неоснованим жалбене наводе и у том делу.

У жалбама су истакнути многобројни егзактни параметри. Практично, жалбе представљају тумачење спроведених саобраћајних вештачења, али очигледно са циљем да се пажња преусмери са битних чињеница и околности, на оне које или немају значаја или немају утемељење у изведеним доказима. Као такви, ови жалбени наводи нису посебно ни разматрани.

Овај суд је, без обзира што у жалбама нису дати разлози на основу којих се побија одлука о кривичној санкцији, одлуку у том делу испитао по службеној дужности. Првостепени суд је и у том делу дао јасне разлоге, правилно налазећи да утврђене олакшавајуће околности, у недостатку отежавајућих околности, оправдавају изрицање условне осуде, као мере упозорења, јер ће се према окривљеном и упозорењем уз претњу казном остварити сврха кривично правне заштите, у коју спадају и циљеви специјалне превенције, који се састоје у спречавању учиниоца да чини кривична дела и утицању на њега да убудуће не чини кривична дела.

Указује се првостепеном суду да је, очигледно омашком, оштећене за остваривање имовинскоправног захтева упутио на парнични поступак, иако га они нису истакли, будући да је право на одштету остварено преко осигуравајућег завода, што се утврђује из записника о главном претресу од 19.05.2022. године.

Дакле, првостепени суд није учинио истакнуту битну повреду, чињенично стање утврдио је правилно и у потпуности, а на бази правилне оцене изведених доказа, што је резултирало правилном применом кривичног закона због чега је, а сагласно одредби члана 457. Законика о кривичном поступку, одлучено као у изреци.

Виши суд у Смедереву, дана 12.06.2024. године

Записничар
Даница Живановић, с.р.

ВФ Председника суда - председник већа
Судија Слађана Бојковић